

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

JAWNE

~~SECRET~~
Egz. Nr

01842

Płk doc. dr hab. Wiesław WOJTOWICZ

WŁAŚCIWOŚCI ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO
W OPERACJI ZACZEPNEJ i OBRONNEJ ARMII i FRONTU
DRUGIEJ POŁOWY LAT OSIEMDZIESIĄTYCH
Materiał do studiowania dla kadry KTT WWL

47511

WARSZAWA

GRUDZIEŃ

1984

4/1
AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

36
JAWNE

~~SECRET~~
Egz. Nr

Plk doc. dr hab. Wiesław WÓJTOWICZ

**WŁAŚCIWOŚCI ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO
W OPERACJI ZACZEPNEJ i OBRONNEJ ARMII i FRONTU
DRUGIEJ POŁOWY LAT OSIEMDZIESIĄTYCH**
Materiał do studiowania dla kadry KTT WWL

~~SECRET~~ 47511

WARSZAWA

GRUDZIEN

1984

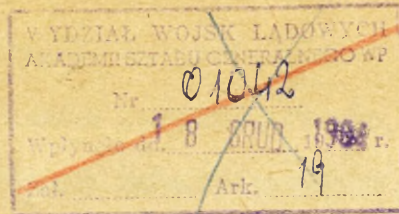
AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH

PRZEKLASYFIKOWANO KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

JAWNE

Protokół Nr 54305

~~Do~~ ~~stuzbowego~~ 2
Egz. Nr
97/040

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

płk doc.dr hab. Wiesław WOJTCWICZ

WŁAŚCIWOŚCI ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO W OPERACJI ZACZEPNEJ
I OBRONNEJ ARMII I FRONTU DRUGIEJ POŁOWY LAT OSIEMDZIESIĄTYCH.

Materiał do studiowania dla kadry KTT WWL

WARSZAWA

Grudzień

1984 r,

Zagadnienia szkoleniowe

1. Wstęp
2. Zmiany w systemie zabezpieczenia materiałowego
3. Zmiany w systemie zabezpieczenia medycznego
4. Zmiany w systemie zabezpieczenia komunikacyjnego
5. Zmiany w systemie dowodzenia i kierowania tyłami

1. Wstęp

Pełne zaspokojenie żywienia pola walki jest jednym z podstawowych wymogów stawianych przed systemem zabezpieczenia tyłowego wojsk w walce i operacji, podstawowym czynnikiem warunkującym utrzymanie na odpowiednim poziomie gotowości i zdolności bojowej wojsk, „potęgowanie możliwości tyłów w określonym miejscu i czasie dla wykonania stojących przez wojskami zadań. Wyposażenie sił zbrojnych w coraz to doskonalsze uzbrojenie i sprzęt pociąga konieczność dokonania również zmian w sposobach prowadzenia działań bojowych, a to z kolei zmusza do wprowadzenia również odpowiednich zmian do systemu zabezpieczenia tyłowego wojsk, w takim stopniu, ażeby mógł on sprostać w pełni jakościowo nowym, innym zadaniom.

Powinien on być na tyle sprawny, ażeby zapewnić w każdych /typowych/ warunkach pełne i terminowe zaspokojenie potrzeb wojsk w walce i operacji /pod względem materiałowym, technicznym, medycznym, komunikacyjnym, lotniczo-technicznym i lotniskowo-technicznym oraz obsługi wojsk/.

Celowość, a nawet konieczność dokonywania w najbliższym okresie zmian w SZTW wynika z następujących przesłanek:

- wprowadzenie na wyposażenie wojsk kolejnych generacji uzbrojenia i sprzętu /zwanego potocznie "supertechniką"/;
- dalszego wzrostu wskaźników manewrowości wojsk;
- ogólnie rzecz biorąc dalszego wzrostu zużycia środków materiałowych /i to nadal z punktu widzenia globalnych ilości, jak i powiększenia ilości nomenklatur zaopatrzenia/ w warunkach zróżnicowanych potrzeb wojsk oraz zmieniających się /w zasadzie zmniejszających się/ możliwości systemu zabezpieczenia tyłowego /na skutek oddziaływania nieprzyjaciela/.

- zmian w strukturze organizacyjnej oddziałów i związków taktycznych a w tym i jednostek tyłowych.

Istniejące sprzeczności pomiędzy bazą materiałową tyłów a obiektami ich działania - wojskami powstają przede wszystkim z ograniczonych możliwości SZTW w stosunku do przewidywanych potrzeb wojsk wynikających z charakteru i treści wykonywanego zadania.

SZTW powinien jednak tak być zbudowany, ażeby mógł uwzględnić, być dostosowany do parametrów taktycznych, operacyjnych, strategicznych wojsk takich przede wszystkim jak czas realizacji postawionego zadania /walki, bitwy, operacji/ wskaźników rozmachu działań zaczepnych i obronnych, charakter i możliwości działań npla, w tym oddziaływanie jego na SZTW, charakter infrastruktury TDW.

W oparciu o te wskaźniki powinny być ustalone również podstawowe wskaźniki taktyczno-tyłowe SZTW a przede wszystkim: średnie oraz dopuszczalne - maksymalne wielkości zużycia środków materiałowych oraz strat technicznych, medycznych, materiałowych oraz strat w infrastrukturze tyłów.

Gwarancją sprawności działania SZTW jest z jednej strony zrównoważenie zbilansowanie potrzeb wojsk /co, ile, dokąd i komu dostarczyć, wyewakuować, wyremontować ?/, z drugiej zaś strony możliwości zaspokojenia tych potrzeb. Takiego zbilansowania potrzeb i możliwości tyłów dokonuje kwatermistrz w przedstawionych danych do decyzji dowódcy w zakresie zabezpieczenia tyłowego.

Możliwości systemu zabezpieczenia materiałowe wojsk w działaniach bojowych wynikają z:

- wielkości i urzutowania zapasów;
- możliwości transportowych, w tym w szczególności ładowności oraz stopnia mechanizacji prac przeładunkowo-wych;

- przyjętego systemu obiegu i przetwarzania informacji.

SZTW powinien posiadać odpowiednią elastyczność a więc zdolność do gromadzenia zasobów, zwiększania swojego potencjału w określonym miejscu /rejonie, kierunku/ - elemencie ugrupowania bojowego /operacyjnego/ i w odpowiednim czasie. Dotychczas osiągnano to np. w systemie zabezpieczenia materiałowego przez tworzenie zapasów doraźnych;

- zwiększenia częstotliwości dowozu;
- pomijanie ogniw dowozu i poprzez manewr materiałowy.

A zatem istnieje konieczność dokonywania zmiany w SZTW, w celu:

- zwiększenie manewrowości i żywotności jednostek tyłowych, a w tym szczególnie ich odporności na oddziaływanie przeciwnika;
- zwiększenia pod względem zabezpieczenia tyłowego autonomiczności wojsk /odpowiednio do szczebla/ w walce i operacji;
- dalszego usprawnienia procesów dowodzenia tyłami i kierowania zabezpieczeniem tyłowym wojsk, przyjęcia jednolitej metodologii pracy tyłowych organów dowodzenia w procesie kierowania zabezpieczeniem tyłowym wojsk;
- dalszego doskonalenia procesów opracowania i transmisji danych w tyłowym systemie informatycznym;
- dokonania stopniowej unifikacji /ujednolicenia/ systemów zabezpieczenia tyłowego wojsk sojusznicznych w ramach Sił Zbrojnych Układu Warszawskiego.

Przeprowadzone już i zaplanowane w najbliższym pięcioleciu zmiany w SZTW można zgrupować w następujące grupy /kierunki/:

- kolejna integracja mniejszych w większe jednostki, zmniejszająca tym samym ich ilość w tyłach dzięki temu uzyskuje się większą sprawność dowodzenia tyłami;

- dalsze zwiększenie ładowności oddziałów i związków transportowych armii i frontu, przez wprowadzenie do etatów kolejnej grupy samochodów i przyczep o dużej ładowności oraz zwiększenie przebiegu środków transportowych przez wyposażenie tych samochodów w drugiego kierowcę.
- wyposażenie jednostek i tyłowych organów dowodzenia w nowoczesny, wysoce wydajny sprzęt techniczny;
- optymalizację struktur organizacyjnych jednostek i tyłowych organów dowodzenia;
- wdrożenie kontenerowego systemu transportowego;
- zwiększenie potencjału transportu powietrznego.

2. Zmiany w systemie zabezpieczenia materiałowego

Na szczeblu armii wprowadza się zamiast dotychczas istniejącej RBA - armijną brygadę materiałowego zabezpieczenia /ABMZ/ o różnej ilości batalionów transportowych w zależności od ilości dywizji w danej armii. W tyłach frontowych zamiast RBF będą frontowe brygady materiałowego zabezpieczenia /FBMZ/. Struktura organizacyjna tych związków tyłowych szczególnie ich organów dowodzenia została znacznie zbliżona do typowych struktur organizacyjnych ogólnowojskowych oddziałów, związków taktycznych oraz rodzajów wojsk i służb. Dowódca brygady ponosi pełną odpowiedzialność za gotowość bojową i zdolność brygady do wykonania zadań dowozowo-zaopatrzeniowych. Podejmuje on decyzję do działań, stawia zadania w zakresie przegrupowania BMZ, dowozu środków materiałowych. Dla uzyskania możliwie pełnej sprawności dowodzenia w brygadzie obok sztabu został wprowadzony wydzielony pion do organizowania i kierowania przewozami, przeładunkami oraz zaopatrzeniem i obsługą wojsk. Wszystkie informacje decyzyjne, sprawozdaw-

cze, ~~uzglodnienia~~ przebiegają poprzez dowództwo i sztab brygady. Brygady mogą działać w pełnym składzie w jednym rejonie, ewentualnie podzielone na dwie części, urzutowane w głąb. W btr wprowadzono trzecią już kompanię samochodów wielotonażowych.

Batalion transportowy MPS zwiększono do pięciu kompanii.

Na szczeblach taktycznych wprowadzono w każdej dywizji /DZ, DPanc/ osiem zestawów PPT-10, z tego cztery w bzaop i po jednym w pułkach /pz i pcz/. Wydajność jednego zestawu PPT-10 wynosi 60 m³ na godzinę. Przy pomocy jednego zestawu PPT-10 można jednocześnie tankować 10 czołgów lub samochodów. Zestaw ten pracuje w oparciu o zapasy paliwa wielotonażowej cysterny samochodowej typu JELCZ o pojemności zbiornika 7,5 m³ i przyczepy samochodowej o pojemności 11 m³.

Przewiduje się w najbliższej przyszłości zamienić w kompanii transportu MPS bzaop dywizji połowę samochodów na samochody wielotonażowe t. JELCZ z przyczepami.

Dokonane dotychczas zmiany w SZM wojsk poprawiły wskaźniki odtwarzania zapasów paliwa i tankowania pojazdów w działaniach bojowych w szczególności w natarciu i obronie, skracając czas tankowania co najmniej o połowę.

Istnieje nadal pilna potrzeba usprawnienia tego procesu w czasie przegrupowania wojsk na duże odległości. Dotychczasowe rozwiązania oparte o wykorzystanie do tych celów środków tankowania oddziałów i związków taktycznych oraz wydzielonych zapasów w składach przy trasach marszu nie zdają egzaminu. W najbliższej przyszłości będzie wprowadzona do systemu zabezpieczenia tyłowego kompania masowego tankowania MPS, co powinno znacznie przyspieszyć proces odtwarzania gotowości bojowej wojsk w czasie trwania marszu i po osiągnięciu rejonu wyjściowego.

Dla zwiększenia autonomiczności wojsk, szczególnie niższych szczebli dowodzenia, istnieje potrzeba wprowadzenia do systemu ZMW batalionowego ogniwa z zapasami równymi co najmniej jednodobowym potrzebom wojsk w działaniach zaczepnych.

Metody stosowane w okresie drugiej wojny światowej obowiązujące do chwili obecnej, a mające na celu zwiększenie potencjału tyłów /w odpowiednim miejscu i czasie/ rozwiązywane poprzez ustalanie zróżnicowanych limitów zużycia oraz przez określenie pierwszeństwa /priorytetów/ w zaopatrywaniu i dowozie obecnie nie odpowiadają warunkom współczesnego pola walki. SZTW posiada zbyt duży moment bezwładności np. czas uzupełnienia wieloszczeblowego zapasów środków materiałowych /od ABMZ do użytkownika/ wynosi kilkanaście godzin. Istnieje przy tej metodzie działania systemu zbyt mała dyspozycyjność potencjałem tyłowym.

I dlatego bardziej skutecznym sposobem zabezpieczenia materiałowego mogłoby być wsparcie tyłowe /materiałowe, medyczne, techniczne/ szczebli niższych przez wyższe ogniwa zabezpieczenia tyłowego, na przykład przez wydzielanie i rozwijanie I rzutu tyłów armii lub wysuniętego rzutu tyłów frontu. Szybki rozwój środków walki i jej zabezpieczenia, zmiany w sposobach prowadzenia działań bojowych powodują w konsekwencji wzrost zadań realizowanych przez tyły i to zarówno w sensie globalnym jak i asortymentowym. Zwiększają się nadal ilości przedmiotów zaopatrzenia, zmieniają się wymogi technologiczne szczególnie do zaplecza obsługowo-remontowego.

Zmuszeni jesteśmy w SZTW wykonać znacznie większą i bardziej złożoną pracę a przy tym w coraz to krótszym czasie po to, ażeby zapewnić pod względem tyłowym ciągłość działań bojowych wojsk oraz prowadzenia ich w wysokich tempach, w warunkach zwiększających się strat również w samym systemie tyłowego zabezpieczenia wojsk.

Dlatego też SZTW powinien być tak zbudowany, ażeby w wypadku wyeliminowania /zniszczenia/ jednego ogniwa w części lub w całości, czy któregoś z podsystemów nie nastąpiła przerwa w "Żywieniu" wojsk, a dla uzyskania tego powinny być spełnione następujące warunki, postulaty:

1/ wojska w kolejnych ogniwach /szczeblach/ powinny posiadać odpowiedni potencjał zabezpieczenia tyłowego, zapewniający określoną autonomiczność działań bojowych wojsk na taki okres czasu, w ciągu którego może być odtworzony utracony element - ogniwo systemu;

2/ w ramach istniejącego SZTW na kolejnych wyższych szczeblach /ogniwach/ powinno się posiadać taki potencjał ZTW, który by pozwolił na sprawne wydzielenie i zastąpienie wyeliminowanego przez npla ogniwa;

3/ system dowodzenia winien sprawnie działać mimo utraty jednego z ogniw tego systemu, a więc istnieje konieczność posiadania informacji o dwa szczeble w dół, z możliwością obejścia zniszczonych węzłów łączności, a w stycznych ogniwach do zniszczonego należy posiadać nadmiar potencjału zabezpieczenia, który mógłby regenerować powstałe straty i ubytki.

3. Zmiany w systemie zabezpieczenia medycznego

Dokonana została reorganizacja medycznych batalionów wzmocnienia. W nowej strukturze organizacyjnej tego batalionu będzie nie jedna jak dotychczas a dwie kompanie medyczne, przy niezmiennych innych pododdziałach. Dzięki temu zwiększają się w dwójnasób dobowe /maksymalne/ możliwości mbw z 500 do 1000 rannych i chorych. Jednocześnie przy zmniejszonej ilości mbw w skali frontu z 35 do 22 zwiększają się ich ogólna przepustowość z 17.500 do 22.000 rannych i chorych.

Medyczny batalion wzmocnienia może pracować w jednym rejonie /szczególnie w rejonach masowych strat w wyniku stosowania BMR/ ewentualnie w dwóch rejonach /w działaniach bojowych z użyciem tylko środków konwencjonalnych.

Planuje się na bazie PSzCh i PSW utworzenie w każdej BSzF po dwa szpitale wieloprofilowego, z następującymi oddziałami: chirurgicznym, oparzeniowym i wewnętrznym. Takie uprofilowanie szpitala odpowiada charakterowi obrażeń rannych i chorych, ewakuowanych z rejonów porażen jądrowych.

Na szczeblach taktycznych, w celu przybliżenia odpowiedniej pomocy medycznej rannym i chorym wprowadza się lekarza do plutonów medycznych b_{pz} i b_{cz} we wszystkich związkach taktycznych, zaś dwóch lekarzy chirurgów do kompanii medycznej oddziału /p_z i p_{cz}/. Dzięki temu ranny uzyskuje w BPM pierwszą pomoc lekarską po upływie 1,5-2 g. od chwili zranienia, a w PPM pierwszą pomoc chirurgiczną /w ograniczonym tylko zakresie/ po 3-4 godzinach. Należy oczekiwać, że spowoduje to zwiększenie efektywności procesu leczenia i rekonwalescencji rannych i chorych. Powinno to przyczynić się również do usprawnienia procesów likwidacji skutków uderzeń jądrowych nieprzyjaciela, wykonywanych na nasze wojsk i tyły, ranni i chorzy z rejonu porażenia będą kierowani do najbliższego punktu medycznego a stąd bezpośrednio do BSzF.

W najbliższym czasie zostaną utworzone duże jednostki medyczne typu batalion, pułk czy brygada zabezpieczenia medycznego, a skład której wejdą mniejsze jednostki medyczne /np. kompania hospitalizacyjna, stacja krwiodawstwa, oddział zabezpieczenia medycznego i inne/ istniejące obecnie w tyłach armii i frontu. Powinno to usprawnić system dowodzenia siłami i środkami zabezpieczenia medycznego armii i frontu.

4. Zmiany w systemie zabezpieczenia komunikacyjnego

W celu osiągnięcia większej wydajności i sprawności oraz żywotności i odporności systemu zabezpieczenia komunikacyjnego dokonuje się wielu zmian organizacyjno-strukturalnych i w wyposażeniu oddziału i związków komunikacyjnych armii i frontu.

Planuje się zwiększenie ładowności wszystkich batalionów transportowych /wchodzących w skład ABMZ, FBMZ i BT/ przez wprowadzenie w kolejnej trzeciej kompanii samochodów i przyczep o dużej ładowności, a w batalionie transportu MPS - piątej kompanii o ładowności około 500 ton. Dzięki temu zwiększy się ładowność jednostek transportowych w skali frontu około 3500 ton.

W brygadach wojsk kolejowych /BWK/ dokonano reorganizacji pododdziałów i tak zamiast batalionu odbudowy urządzeń zabezpieczenia ruchu i łączności wprowadzono batalion kolejowy, z kolei zamiast batalionu technicznego - batalion mostów kolejowych. Dzięki dokonanej reorganizacji a więc i zmian w wyposażeniu tych jednostek zwiększa się zdolność odbudowy linii kolejowych BWK średnio do 15 -20 km na dobę.

Zwiększyła się również i to o około 30 % /z 160 do 240 km/ możliwość obsługi ADS przez batalion drogowo-eksploatacyjny. Uzyskano to przez dodatkowe wprowadzenie jeszcze jednej kompanii drogowo-eksploatacyjnej i kompanii pontonowej, posiadającej na swoim wyposażeniu pół parku PP-64.

Uległy również znacznemu zwiększeniu możliwości BDE frontu przez wprowadzenie jeszcze jednego batalionu drogowo-eksploatacyjnego. Zwiększyły się możliwości brygady o około 25-30 % /obecnie jej możliwości wynoszą do 2000km/.

Na skutek wprowadzonych zmian istnieje możliwość wytyczenia i zorganizowania pracy na tyłu FDS /ADS/ ile jest ZO /ZT/ w pierwszym rzucie. Za każdą armią /dywizją/ pierwszego rzutu prowadzona będzie jedna zasadnicza FDS /ADS/.

Zorganizowano w ostatnim okresie batalion przeładunkowy w tyłach frontowych, wyposażając go w widłowe wózki terenowe o napędzie spalinowym, co powinno usprawnić prace przeładunkowe. Przewiduje się uruchomienie produkcji licencyjnych tych wózków w kraju.

Prowadzone są badania i podejmowane wysiłki w celu usprawnienia kierowania ruchem na armijnych i frontowych drogach samochodowych, między innymi dokonano już ujednoczenia oznakowania dróg oraz wyposażenia posterunków regulacji ruchu, punktów kontroli ruchu i punktów dyspozytorskich.

W dalszej perspektywie przewiduje się dokonać rozbudowy:

- a/ transportu powietrznego /w armii - śmigłowców, we froncie - samolotów transportowych/ w takim stopniu, żeby w przyszłym stuleciu stał się on jednym z podstawowych rodzajów transportu tyłowego zarówno w ogniwach taktycznych jak i operacyjnych;
- b/ transportu rurociągowego - stacjonarnego na obszarze kraju i polowego - w operacyjnych ogniwach dowozu.

5. Zmiany w systemie dowodzenia i kierowania tyłami

Ostatnio poszerzył się zakres obowiązków kwatermistrza. Jest on odpowiedzialny również za organizację i wykonanie i zabezpieczenie wszechstronne ewakuacji jeńców wojennych. Dla wykonania tych zadań w skład sztabu kwatermistrzowskiego frontu wprowadzono Oddział Jeńców Wojennych i Zdobyczy Wojennej, ponadto powołuje się etatową komendę przejściowego obozu jeńców wojennych, dysponującą odpowiednimi siłami

i środkami do rozwinięcia obozu jeńców wojennych.

Na szczeblu armii kwatermistrz jest również odpowiedzialny za ewakuację jeńców wojennych, z tym że na tym szczeblu nie przewiduje się żadnych etatowych środków. Zadanie to wykonywane jest przez przydzielone frontowe siły i środki.

We współczesnych działaniach bojowych typowym zjawiskiem będą związki operacyjne o składzie koalicyjnym. Aktualnie prowadzi się na tym odcinku bardzo intensywne badania, szczególnie w czasie wspólnie prowadzonych międzysojuszniczych ćwiczeń dowódczo-sztabowych i ćwiczeń z wojskami. Sama zdobytych doświadczeń pozwoliła na dokonanie pierwszych uogólnień przeprowadzonej ~~konferencji~~ m.in. na konferencji naukowej w PRADZE, w kwietniu 1984 e. oraz 29.10-1.11.84 r. w SOFII. Zabezpieczenie tyłowe frontu /armii/ o składzie koalicyjnym realizowane będzie wg następujących podstawowych zasad:

1. Planowanie zabezpieczenia tyłowego wojsk frontu /armii/ w operacji dokonuje się w jednym planie, z uwzględnieniem potrzeb i możliwości wszystkich sił wchodzących w skład związku operacyjnego niezależnie od ich narodowego podporządkowania. Doświadczenia ćwiczeń wskazują na to, że zabezpieczenie tyłowe wojsk o składzie koalicyjnym w operacji może być z powodzeniem realizowane tylko w warunkach, jeżeli będzie ono skonstruowane w oparciu o jeden obowiązujący wszystkich plan zabezpieczenia tyłowego frontu /armii/ w operacji, opracowany stosownie do podjętej przez dowódcę decyzji z uwzględnieniem możliwości wojsk w tym i wojsk sojuszniczych

2. We froncie /armii/ o składzie koalicyjnym opracowuje i wydaje się dyrektywę /rozkaz/ tyłową która jest dokumentem obowiązującym dla wszystkich związków operacyjnych i taktycznych, operacyjnie wchodzących w skład frontu /armii/ bez względu na ich narodowe podporządkowanie. Obowiązująca w wojskach Układu Warszawskiego zasada scentralizowanego dowodzenia wojskami wskazuje na celowość a nawet koniecz-

ność również scentralizowanego kierowania zabezpieczeniem tyłowym wojsk związku operacyjnego /o składzie koalicyjnym/ przez dowódcę tego związku, przy ścisłym współdziałaniu z wyższymi tyłowymi organami wojsk sojuszniczych.

3. Dowódca frontu lub armii /o składzie koalicyjnym/ organizuje współdziałanie tyłowych organów dowodzenia niższych szczebli o różnym narodowym podporządkowaniu, utrzymując jednocześnie ścisłą więź z Naczelnym Dowództwem Sił Zbrojnych na TDW oraz z tyłowymi organami wojsk sojuszniczych, odpowiedzialnych za zabezpieczenie tyłowe swoich wojsk.

4. Związki operacyjne i taktyczne wojsk sojuszniczych, wchodzące w skład koalicyjnego związku operacyjnego, planują organizują i realizują zabezpieczenie tyłowe wojsk w pełnym zakresie, zgodnie z dyrektywą operacyjną frontu /armii/ oraz wytycznymi odpowiedniego dowództwa sojuszniczego.

Istnieje określona specyfika w zabezpieczeniu tyłowym wojsk o składzie koalicyjnym. Stosowane są w wojskach UW różne normy zaopatrzenia. Zabezpieczenie wojsk odbywa się z własnych oraz z sojuszniczych źródeł. Istnieją określone właściwości przy wykorzystaniu zasobów miejscowych, należy podporządkować się i działać zgodnie z obowiązującymi przepisami i innymi aktami, prawnymi w danym kraju, w tym celu należy nawiązać z miejscowymi władzami odpowiednie kontakty i uzgodnienia. Podobnie należy działać w zakresie wykorzystania miejscowej sieci i środków komunikacji. Należałoby również wypracować w skali sił zbrojnych UW jednolitą metodologię dowodzenia tyłami, w tym w szczególności jednolitą dokumentację, dostosowaną do pracy w zautomatyzowanych systemach dowodzenia tyłami, spowodować przełamanie istniejącej jeszcze bariery językowej, między innymi przez stosowanie wielojęzycznych sformalizowanych dokumentów dowodzenia tyłami.

We współczesnych warunkach istnieje stały wyścig z czasem. Decyzje muszą być wypracowane w minimalnie ograniczonym czasie .

Na przykład - wypracowanie decyzji ^{na}potrzeba:

- na szczeblu pułku w granicach 2-3 g.
- na szczeblu dywizji w granicach 4 g
- na szczeblu armii w granicach 6 g
- na szczeblu frontu w granicach 7-8 g.

Musimy w warunkach bez wykorzystania automatycznych systemów dowodzenia świadomie rezygnować z oryginalnych, zbliżonych do optymalnych decyzji, wymagających wielu uzgodnień /sprzężeń poziomych, opartych o mało precyzyjnie ustalone zakresy obowiązków i uprawnień, tak zwanych podwójnych, czy nawet potrójnych podległości/ oraz czasochłonnych czynności, podejmowanych zbyt późno w stosunku do współczesnych wymogów dowodzenia wojskami. Odwrotnie powinny nas zadawać decyzją tylko poprawne a posługiwanie się przy ich wypracowaniu tylko rutynowymi technikami i sposobami kierowania oraz oddzielnie w procesie dowodzenia czynności koncepcyjnych od czynności powtarzalnych. W systemie obiegu i przetwarzaniu informacji powinny dominować informacje typu dyrektywnego i sprawozdawczego a więc należy preferować w systemach organizacyjno-strukturalnych powiązania typu dowódczego lub dowódczo-sztabowego.

Należałoby zweryfikować system ewidencji materiałowej nietrwałych środków /środków masowego zużycia - jednorazowego użytku/. Ścisłą ewidencją powinny być objęte zapasy utrzymywane tylko w składnicach, składach, magazynach. Środki przekazywane do oddziału powinny być spisywane z ewidencji materiałowej. W dalszym ciągu winna obowiązywać zasada pełnych zapasów ruchomych w pułku i dywizji a więc

automatyczne odtwarzanie zapasów po dniu walki, bez specjalnie wydawanego rozkazu, zarządzenia.

Przyszłość w zakresie obiegu i przetwarzania leży przed systemami zautomatyzowanymi opartymi o współczesną i wprowadzaną w przyszłości elektroniczną technikę obliczeniową. Jest to szczególnie ważne w tyłowych systemach dowodzenia przy konieczności wykonywania wielu żmudnych i czasochłonnych kalkulacji oraz naliczeń.

Nastąpił już kolejny krok na drodze automatyzacji w tyłowym systemie dowodzenia. W ogniwie taktycznym zostały wprowadzone dla tyłowych organów dowodzenia wozy dowodzenia ADK-11 z środkami transmisji danych UTD-3CT. Urządzenie to wierniej udokładnia przesyłanie danych i trzykrotnie skraca czas przekazywania informacji.

W ogniwie tyłów operacyjnych wprowadza się polowy zautomatyzowany podsystem dowodzenia tyłami armii i frontu pod kryptonimem POLAR-RPO /ruchomy punkt obliczeniowy/.

WYDZIAŁ HISTORII I SPOŁECZNAUCY
KATEDRA HISTORII
2-5
BIBLIOTEKA NAUKOWA DZS
ul. ...
10.10.55
10.10.55

[Signature]
29.05.55

